

Allerede for mange Aar siden har der været Klaget over de uheldige Forhold paa Kjøbenhavns Banegaard, fremfor alt over Pladsmangel, og det ligger allerede langt tilbage, da „Forholdene erklæredes for ligefrem umulige“, en Paastand, der ved uaf-ladelig Gentagelse efterhaanden er gaaet over i den almindelige Bevidsthed som en fastslaaet Kendsgerning, der end ikke synes at være bleven i mindste Maade røkket ved den ejendommelige Omstændighed, at Trafikken stadig tiltog og til Trods for Umuligheden ligesaa stadigt besørgeades, besørgeades uden de profeterede Katastrofers Indtræffen, ja endog med vistnok enestaaende saa Uheld og besørgeades med saa stor Regelmæssighed og saa saa Forsinkelser, som vel overhovedet de færreste Stationer med en tilsvarende Trafik formaa at opvise. Mindretallet har ikke været ganske utilbøjeligt til at lade sig noget paavirke af denne faktisk foreliggende Kendsgerning, og derfor set lidt tvivlende paa den fulde Berettigelse af hin Paastand, hvad dog aldrig har forhindret det i at erkende, at der knytter sig Ulemper til den nuværende Banegaard, særlig i Retning af Pladsmangel, og at det i væsentlig Grad skyldes en forjetsfuld Driftsordning og dygtig Ledelse, at disse Ulemper uden nævneværdig Skade for Trafikken og uden Skaar i Sikkerheden for Liv og Guds ere overvundne, og i Følge denne Betragtning har Mindretallet altid været villigt til at medvirke til de nævnte Ulemper's Afhjælpning.

Denne Afhjælpning kan imidlertid ske ad to Veje — den ene: ved en Udvidelse af den nuværende Banegaard, den anden: ved Banegaardens Flytning til et nyt Sted — hel eller delvis. De i denne Sag nedsatte Kommissioner have taget begge Veje under Overvejelse, og disses sagkyndige Medlemmer have delt sig i Valget mellem dem, (i den første Kommission et Flertal for Udvidelsen, i den sidste et Flertal for Flytningen) saa fra Sag- og Sagkyndighedens Side synes der Intet at være til Hinder for et frit Valg mellem de to Veje, da de begge vilde føre til en fuldstændig Fjerntelse af de af Pladsmangel opstaaede Ulemper, hvad der endog erkendes af det Flertal, der fore-

slaar Flytningen, naar Udvidelserne gives det Omfang, at Filterarealerne indlemmes i det nuværende Banegaardsareal (jfr. Kommissionsbetænkningen Side 81 Linie 15 f. o.), og det er under denne Forudsætnings Opfyldelse, at Mindretallet tillader sig at fremstille Fordelene og Ulemperne ved de to Alternativer.

Hvis det, der her vel maa siges naturligt og nærmest at foreligge, er: baade i Tiden og for en overskuelig Fremtid at fjerne de Ulemper, der paa Grund af manglende Plads klæbe ved den kjøbenhavnske Banegaard, maa Fordelene ved en Flytning eller en Udvidelse staa lige, da Formaålet — Tilvejebringelse af tilstrækkelig Plads — i begge Tilfælde, som selv af Modstandere indrømmet, vil naas, medens Flytningen i Modsetning til Udvidelsen

1) vil kræve en 5 à 6 Gange saa stor Udgift, da en delvis begyndende Flytning maa føre en fuld Udførelse af Kommissionsforslaget med sig, hvilket ogsaa tilstrækkelig tydelig antydes i Flertallets foranstaaende Udtalelser;

2) vil fjerne Banegaarden baade fra Byen og dens centrale Pulksaare Vesterbro-passage og dennes stærkt befærdede Udløbere Vesterfariningsvej og Gl. Kongevej, der nu umiddelbart danne den nuværende Banegaards 3 Sider;

3) vil flytte Banegaarden ned til Kalvebodstrand, skult af Tivoli og Panoptikon, der kun levne et Par snævre Ud-gange fra Hovedpassagen, og sikkert vil kræve en kostbar Ekspropriation af Panoptikon, der vil medføre en uberegnet Forhøjelse af de i Forvejen enorme Flytningsudgifter; og

4) vil fornylle Ejendomsværdierne i et Kvarter til Fordel for et andet, hvorved et ubodeligt Tab vil opstaa for det Kvarter, hvor kostbare Etablissementer paa Basis af Banegaardens Nærhed have rejst sig — foruden Teater, Cirkus og Varietéer et helt Dussin Hoteller og et Utal af Kafeer.

At de her fremstillede Ulemper ikke ere imaginære, men virkelig ville fremkaldes ved en Flytning af Banegaarden trænger næppe